

Törvényszerű volt-e a bukás?

Ahogy Szalai István (volt) vezető edző látja a történeteket

Miután a kedélyek úgy-ahogy megnyugodtak, a szokásos értékelést mellőzve, a napokban rendhagyó beszélgetéssel kerestünk választ a miértre.

– Az elmúlt évtizedekben sok neves edzőt hozott Szegedre a mindenkori vezetés, felvállalva, ha úgy adódik, a felelősséget mindjárt áthárítja arra az egyszemélyre, hiszen a nagy név minden balhét el tud vinni – kezdte „monológját” a volt vezető edző. – A közép-szintű szakembertől viszont nem sokat vártak, elfogadták olyannak, mint amilyen. Hogy miért mondom ezeket? Mert úgy érzem, hogy velem, a volt játékosokkal és pályaedzővel, a szegedivel szemben, aki a város minden rezdülését ismeri, nagyok az elvárások. Erre igazán akkor döböttem rá, amikor kétségessé vált NB I-es tagságunk meghosszabbítása. Borzasztó érzés vett erőt rajtam, hiszen én nem tehetem meg, hogy összecsomagolok, fogom magam és elhagyom a várost... Nekem most hosszú éveik szembe kell nézmem az itteni emberekkel, és magyarázatot adni, miért nem tudtam, tudtuk megoldani a feladatokat.

A jólértésültek, a kívülállóak mindig tudják hol a hiba, mi volt a baj, de vajon az edző látja-e és hogyan a kudarc okát? Szavaiból ítélve Szalai István alaposan átgondolta a történeteket, azt, mik és hol voltak azok a buktatók, amiket el lehetett, kellett volna kerülniük.

– Kiesett a csapat és ezt már nem lehet visszacsinálni... Szerintem a legnagyobb gondot az okozta, hogy nem volt igazi befektetés a csapatba! Nemcsak most, már a korábbi években sem! Elmegy tőlünk évente három-négy játékos, helyettük újakat hoznak, tehát ahogy jött a pénz, úgy el is ment. Az igazi befektetés az, hogy együtt marad a csapat és legfeljebb az adott törzshöz igazodóknak egy-két focistát, nem beszélve arról, hogy mennyire elengedhetetlen a biztos anyagi háttér a nyugodt munkához.

Az objektív okok mellett persze más is közrejátszott a korai

Azzal az elnökkel szándékkal kezdte NB I-es menetelését a Szeged SC labdarúgócsapata tavaly augusztusban, hogy „egyenyes ágon” vagy osztályozóval, de bent maradjon az első osztályban! A végeredmény ismert, az együttessel egyetlen gól választotta el az NB I-es tagságot jelentő 12. helytől, így osztályozóra kényszerült, amin alulmaradt a DVTK-val szemben. A rajtot megelőzően, Kovács Ferenc vezető edző idő előtti távozása miatt, pánik lett úrrá a vezetőkön. Első kétségbeesésükben neves szakvezetők után szaladgáltak, tárgyaltak Török Péterrel, Rákosi Gyulával, Both Józseffel és Temesvári Miklóssal. A kiszemeltek – ki ezért, ki azért – valamennyien nem mondtak. Ezért a szakosztály vezetése minden körülményt alaposan mérlegelve úgy döntött, hogy a vezető edzői feladatokkal Szalai Istvánt, a korábbi pályaedzőt bízta meg. A törzshöz, klubjához mindenáron ragaszkodó egykori focista nagy-nagy lelkesedéssel látott munkához, ténykedését mindvégig ambíció, a tenniakarás jellemezte, ám erőfeszítéseit mégsem koronázta siker.

búcsúzásban, amiről szintén nem feledkezett meg az exedző.

– Voltak számomra is megoldhatatlan szakmai problémák, de ezek boncolgatásától eltekintenek, mert nem akarok senkit, sem játékost, sem vezetőt megbántani... Erről talán csak annyit, ha a játékosoknál lett volna egy egészséges fluktuáció, diktálhattam volna! Sajnos, kényszerhelyzetben voltam, igaz, amikor elvállaltam a vezető edzői tisztelet, tudtam mire számíthatok, de hadd fordulhassak gondolatmenetemen. A végeredményt tekintve csupán egy gólon múlt a bentmaradásunk és ugyancsak egy gólon buktunk az osztályozón is, tehát nem sok szakmai plusz kellett volna részéről, hogy minden másként végződjen! Valahogy nem jött össze... Lehet, hogy azért, mert nem voltam igazán profi edző, esetleg szigorúbbnak, keményebbnek kellett volna lennem a játékosokkal, jobban verni a „tüzet” az egyesület vezetésénél.

Szigorban nem volt hiány, ám ha történt is valami a játékosok, a csapat körül, az a színpalak mögött maradt. Szalai István kifejezte, a nagyérdemű felé – jó értelemben véve – mindenkor játékospárti volt. Nem rejtegette véka alá, hogy miért.

– Kötelességemnek érzem, hogy a közvélemény, a sajtó előtt – amely egyébként az egész bajnokság alatt reálisan értékelt bennünket – meg-

őrizzem hitüket, elhíthessem velük, hogy igenis van keresnivalójuk az első osztályban! Az ősszel volt is eredménye ennek a lélektani ráhatásnak, akkor valóban csapat volt a csapat, tavasszal azonban – kár lenne tagadni – szétesett a társaság. Főként azért, mert kevés labdarúgó állt rendelkezésemre, s megérezték, kevesebb edzéssel is játszhatnak, hiszen a mögöttük sorakozók nem teettek meg mindent azért, hogy előtérbe kerüljenek.

Így aztán, akarva akaratlan, a taktikai repertoár is szegényessé vált, hiszen a szegény ember vízzel, vagy legalábbis azzal főz, amilye van.

– Úgy gondoltam, nekünk a defenzív játékmód felel meg leginkább, ezt próbáltam ráerőltetni a csapatra. Ez az őszi szezonban igen rossz focival párosult, de szerencsére egységes volt a 12 pontot gyűjtött társaság. A tavasz folyamán, bizonyítja az eredmény is, változatosabbá, támadóbb szelleművé vált játékunk, ám megint csak 12 pontot szereztünk.

A szurkolók, de olykor még a szakemberek is hajlanak afelé, hogy bizonyos dolgokat – például, a Szeged SC hét (!) 1-0-ás vereségét – balszerencséjével magyarázzanak. Szalai István nem Fortunát hibáztatja, ő másként vélekedik a velük kapcsolatos, mérkőzéseken történt eseményekről.

– Csapatunk nagyon sokszor azért kapta az utolsó percekben az elkerülhető gólokat, mert a játékosok azokon a mérkőzéseken fizikai erejükön felül teljesítettek! Kimerültek, s következett az idegi blokkolás, a dekoncentrátság... Ez nemcsak egy-egy játékosra, a csapatra volt jellemző. Álmatlan éjszakáimon nemegyszer előjött: még többet kellett volna elméletileg foglalkoznom a rutinos, tapasztalt játékosokkal is? Nagyon sokszor nagyon sok mindent megbeszélünk, így a kövendő taktikát is, de úgy látszik, mégsem elég szer.

Utólag persze minden másként fest, másként látja az ember, s nem kivétel ez alól a poklok tornácát is megjárt (volt) szakvezető sem.

– Most már tudom, hiányzott, nagy hiba volt, hogy korábban soha nem dolgoztam önállóan – ilyen, vagy hasonló színtelen! Szép és csodálatos NB I-es labdarúgó edzőnek lenni, ugyanakkor nagyon kemény munka! Hihetetlen, mi mindenre kell figyelni, ezekre viszont csak úgy lehet felkészülni, ha van speciális gyakorlata az embernek. Visszagondolva a velem történetekre, azt kell mondanom, csodás ajándékot kaptam az élettől, hiszen annál a klubnál, ahol NB I-es játékos, majd pályaedző voltam, lehettem vezető edzője az első osztályú csapatnak! Ezért köszönettel tartozom azoknak, akik bíztak bennem, közvetlenül vagy közvetve segítettek munkámat. Külön is megköszönöm dr. Kónya Sándor pártfogását, ha ő, illetve az akkor még általa irányított vállalkozási igazgatóság nem támogatja oly határozatosan a csapatot, tavasszal aligha léteznénk!

Szalai István, mint köztudott, önként mondott le beosztásáról, ám a szakosztálynál maradt technikai vezetőnek. Hogy valójában milyen konkrét feladatot szántak neki az új felállásban, egyelőre rejtély. Annál mindenestre többre hivatott, minthogy „diszpolgárként” tébláboljon a csapat körül...

GYURKI ERNŐ

Darázs és Nagy ismét első

AUTÓCROSS

Az autócrossozók országos bajnokságának 3. futamát az elmúlt hét végén a Mátészalka melletti Nagydoboson rendezték. Az 1600 ccm alatti kategóriában az eddigi két forduló favoritja, Darázs Antal (Szegedi Roller SE) az előfutamokban apró műszaki gondok megoldásával volt elfoglalva, így a végén csak a második sorba tudta magát kvalifikálni. A döntőben a harmadik helyről lőtt ki, de a 2. kör végére már az élen haladó tavalyi bajnoki ezüstérmes nagykanizsai Szekeres Sándor mögött haladt, majd kitűnő érzékkel vette észre az élen haladó hibáját, s attól kezdve egy pillanatig sem tette kockára győzelmét. A harmadik helyre a tápi Gyapjas Pál futott be. Ebben a kategóriában indult még a szintén tápi Darázs Ferenc, akinek esélyeit a törött féltengely teljesen szertefoszlatta. Szabó András, a Szegedi Autófer versenyzője hiába futotta a második legjobb köröt, de a döntőben olyan

súlyos műszaki hiba történt, hogy kiállni kényszerült, azonban így is a kilencedik helyre rangsorolták.

Az 1600 ccm feletti kategóriában minden a papírforma szerint alakult: az autóferes Nagy Sándor fölénye az előfutamoktól kezdve a döntőig érvényesült. A Szegedről a Gázművekhez igazolt Szabó Péter pedig látványos autózással a 6. helyről a dobogóra küzdötte magát. A Szegedi Autófer csapata 3. lett.

A rendezők, közönségszórakoztatás gyanánt a kis- és nagykategória dobogósainak részvételével szuper finálét szerveztek. A startnál elől álltak a kisgépek, míg az utolsó helyen a nagykategória győztese Nagy Sándor. A rajtot, a két Yamaha motorral hajtott vasszöcskés Szabó Kálmán kapta el a legjobban, Darázs Antal másodikként haladt. Nagy Sándor pedig kivárt. Darázs már az első körben az élre „ugrott”, s Nagy hiába vezetett kamikazeként már nem tudta befogni, s így a második virágkorát élő, a sportág hazai meghonosítója nyerte el Nagydobos legjobb köröt, de a döntőben olyan

Vb-re és EB-re utazó szegediek

ATLÉTIKA

A Magyar Atlétikai Szövetség elnöksége hétfőn, a TF-en tartott ülésén a tokiói világbajnokságon részt vevő csapat kijelöléséről tárgyalt. Mérei László szövetségi kapitány az edzőbizottság támogatásával 22 versenyző kiküldetését javasolta, noha a nemzetközi szövetség csak 16 magyar atléta kiadásait

fedezi. A vb-csapatnak mindössze egyetlen szegedi tagja van Dudás Gyula, az SZVSE gyaloglója személyében, aki mind 20, mind pedig 50 km-en rajthoz áll.

A szövetség 26 fiatalt jelölt a szaloniki ifjúsági EB-re. Az öreg kontinens versenyén Szegedről az 5 km-es gyaloglásban induló Szász Beá, az SZVSE nagyon tehetséges atlétája képviseli a magyar színeket.

Nyári sportnapközi és úszásoktatás

A Szegedi Tömegsport Egyesület nyári sportnapközijének negyedik turnusára – ami július 29-től augusztus 9-ig tart – még lehet jelentkezni. Felvilágosítás és jelentkezés az egyesületi úszagazgatási Sportcsarnokban levő irodájában munkanapokon 13 és 17 óra között, telefon: 13-331.

Az egyesület következő, délutáni úszótanfolyamát július 29. és augusztus 9. között tartják, a foglalkozások 18 órától 19.15 óráig lesznek. Jelentkezni és érdeklődni az előbbi címen lehet.

(x)

Bordány is elkezdte

A labdarúgó megyei I. osztályban játszó Bordány csapata Sándor Zoltán edző vezetésével tegnap elkezdte a felkészülést a bajnokságra. Az első és ifjúsági csapathoz tartozó játékosoknak a következő foglalkozás pénteken este fél 6 órától lesz, találkozás a pályán.

A nemzeti vitorlázórepülő-bajnokságon

Hatodik helyen a szegediek

Szegeden tegnap már a harmadik versenynapot tartották a 36. nemzeti vitorlázórepülő-bajnokságon, az értékelés bonyolult volta miatt azonban csak az első két felszállás eredménye ismert. Tegnap egyébként a szabadosztályban indulók a Szeged-Mátészalka 507 km-es, míg a standard résztvevői a Szeged-Hosszúpályi 343 km-es hurok berepülését kapták feladatul.

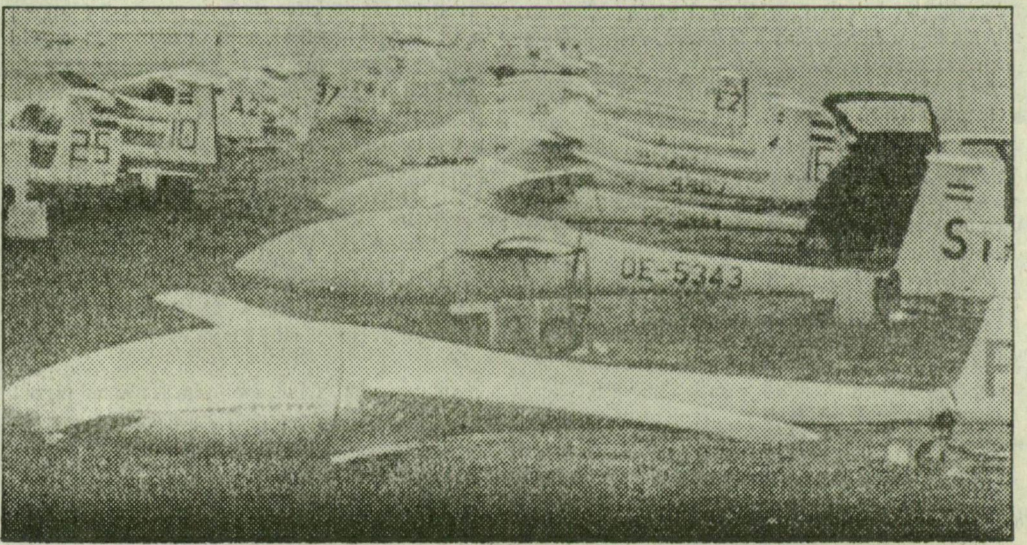
Dr. Hegedűs Dezső, a Magyar Vitorlázórepülő Szövetség főtitkára a

szegedi verseny eddigi eseményeiről röviden ennyit mondott:

– Nagy-nagy szerencsénk volt, hogy a vihar hétfőn kora reggel érkezett, így már délután felszállhattak a gépek. Egyébként minden rendben van, jó az idő, felkészültek a versenyzők. A szegediek közül Molnár Géza kezdett a legjobban, de úgy tűnik Mihók is magára talált.

Az első két napi eredmények után a pontverseny állása, szabadosz-

tályban: 1. Gurály Béla 1559 ponttal, 2. Csordás Tamás (mindkettő MALÉV) 1521, 3. Polonyi Károly (Csepel) 1520, ... 6. Mihók József 1398, ... 10. dr. Nagy Sándor 1332, 17. Tombác Jenő (valamennyi Délvidéki Aero Club) 1124. Standard osztály: 1. Rónai Péter (MATAV) 1225, 2. Janowitsch (osztrák) 1177, 3. Pankka Asko (finn) 1177, ... 6. Molnár Géza (Délvidéki Aero Club) 1046 ponttal.

Éremgyűjtemény Darmstadból

ÚSZÁS

A testvérváros, Darmstadt meghívására vettek részt a Szeged SC sportolói az igen színvonalas, nagyon erős és népes nemzetközi mezőnyt felvonultató Solar Kupa nemzetközi úszóversenyen, amire az USA, Kanada, Ausztrália, Izrael, Egyiptom, Szovjetunió, Norvégia, Svédország és Dánia is elküldte nemzeti válogatottját vagy klubcsapatát. Emellett természetesen képviseltette magát a hazai élmezőny is, így mintegy 500 sportoló indult a hatalmas reklámmal hirdetett háromnapos versenyen. Gyakorlati voltak a Magyarországon elképzelhetetlen, 15–20 futamos számok (egy futam 10 ember – 10 pályás medence).

A kis létszámú szegedi küldöttség – 8 úszó, 2 edző – méltán képviselte a magyar színeket. A nemzetek közötti pontversenyben a klub az előkelő 4. helyet szerezte meg az

oros, ukrán és ausztrál csapat mögött. Szalai Szilvia révén három aranyérmert szereztek, ezen kívül 6 ezüstöt és 6 bronzot nyert a szegedi csapat.

Eredmények.
Nők
Felnőttek. 100 m pillangó: 1. Szalai 1:04,25. 200 m pillangó: 1. Szalai 2:18,08. 100 m gyors: 1. Szalai 1:00,80. 100 m mell: ...2. Komlódi 1:17,19. 200 m mell: ...2. Komlódi 2:43,48. Ifjúságiak. 100 m pillangó: ...2. Bozsó 1:07,38. 200 m pillangó: ...2. Bozsó 2:29,45. 100 m gyors: ...3. Bozsó 1:02,91. 100 m mell: ...3. Bozsó 1:23,24. 4x100 m vegyesváltó: 2. Szeged SC (Bozsó, Komlódi, Szalai, Abxa).
Fiúk. 200 m vegyes: ...2. Pálinkó 2:29,78. 100 m hát: ... 3. Pálinkó 1:12,56. 200 m hát: ...3. Pálinkó 2:32,58. 100 m pillangó: ...3. Ohát 1:06,48. 200 m pillangó: ...3. Ohát 2:27,66. Edzők: Vida Csaba és Nagy Pál.

„Összeállt” a sportigazgatóság csapata

Nincs már betöltetlen állás a Szeged városi Sportigazgatóságon. Bálint Ákos igazgató elmondta, hogy gazdasági helyetteseként, az újszegedi Sportcsarnokban hasonló beosztásban dolgozó dr. Lele Andrásné alkalmazta. Hogy mennyi önállóságot kapnak a gazdálkodásukban, arról a július 25-i közgyűlés dönt.

Ezek után az igazgatóság vezetői stábjába a következő: Tamás Sándor üzemeltetési helyettes, Fróman Gábor műszaki osztályvezető, Bozsó Szabolcs, a létesítmények vezetője, Rigó Lehel, a szabadidősport, a közép- és felsőfokú intézmények diáksporthoz vezetője, Szántha István pedig félállásban az általános iskolai sportért felelős. Az igazgató azt is elmondta, hogy a létesítmények technikai dolgozói egyelőre – 3 hónapos próbaidőre – bizalmat kaptak.

David Platt a Bari tulajdona

A tanácskozás is maratoni volt, a szerződötési összeg pedig csaknem rekord! David Platt, az angol Aston Villa válogatott középpályása az új olasz futballidényben immáron a Bari együttesét erősíti majd.

Plattért 5 és fél millió fontot fizetnek az itáliaiak (9,45 millió dollár). A hírvirágoknál jelentősebből nem derült ki, de az előzetes, elmúlt heti hírek szerint két idényben kergeti majd a labdát olasz földön a nagyszerű játékos, aki a legutóbbi angol idényben 19 góllal segítette az Aston Villát.

Az olasz játékosbörzén, a 24 éves Platt egyszerűen minden idők második legrágább egységiségévé lépett elő. Tavaly a Juventus 13 millió dollárért vásárolta meg a válogatott Roberto Baggiót, e téren hát ő az élvonalas. A Bari igazgató nagy erőfeszítéseket tett arra, hogy valódi szupercsapatá váljék, hiszen ezen a nyáron az elnök Vincenzo Matarrese nem kevesebb, mint 29 millió dollárt költött el új játékosok megvásárlására!

David Platt az adásvétel nyelvére után elmondta:

– Napokkal ezelőtt még igen nagy fejtörést okozott, hogy a francia Olympique Marseille vagy az olasz klub ajánlatát fogadjam-e el? Végül az döntött, hogy Olaszországban talán valamivel közelebb áll még a futball a „játék” fogalmához, mint Franciaországban.

Hogy Platt már régóta dédelgeti az olaszországi lehetséges szerződését, arra utal nyilatkozata egy másik része. Az újságírókkal közölte: már a tavalyi Mondiale után heti egy olasz nyelvleckét vett, úgyhogy aligha lesz gondja a tökéletes és zökkenőmentes beilleszkedéssel Bariiban...